

א. ויש עוד לאלוה מלין שאפילו לדעת התוספות והרא"ש ומרן השלחן ערוך שאוסרים לשבור כלי שלם, אף על פי שהוא לצורך אכילה, מכל מקום יש לומר שכאן בנידון שלנו כולם מודים להתיר, משום שהמכסה שהוצמד לבקבוק לכתחילה נעשה על דעת כן להפריד חלקו התחתון בשעת פתיחתו, וחיבורו נעשה באופן זמני שעם פתיחתו נפרדת המכסה ממנו, ואין זה כסותר דבר של קיימא. והרי זה דומה למה שפסק בשו"ת תרומת הדשן (סימן סה) ...

ב. ויש דוחשן שזה נעשה לצורך פתיחתו בלבד, מכל מקום בנידון דידן שחיבור המכסה שבשולי (הלכות שבת אות כד). ע"ש. מכל מקום בנידון דידן שחיבור המכסה שבשולי המכסה נעשה מראש באופן שכזה שעם פתיחתו נפרדת וניתקת המכסה ממנו, אפשר שלכל הדעות יש להתיר.

ג. ואמנם ראיתי בספר שמירת שבת כחלכתה (פרק ו סעיף א, עמוד סו) שפסק בשם ידידנו הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך שליט"א, לאסור לפתוח הבקבוק על ידי הסרת מכסה הפת, שנעשה באופן שעם פתיחתו נפרד חלק מהמכסה, כך שתשאר מעין מכסה על צוואר הבקבוק, ומעתה אפשר להשתמש בחלקו העליון של המכסה, כמכסה הברגה רגיל. והרי זה כעושה כלי. ע"ש. אולם לדעתי נראה שיש להתיר מהמעם הנ"ל, שאף לפני חידוק המכסה במכונה

ד. בצוואר הבקבוק היה עליו תורת כלי, וגם בהיותו משמש מכסה לבקבוק בעודו מלא, יש עליו תורת כלי, ואם כן אין כאן תיקון כלי כלל. ועוד, שבהסרת המכסה אינו מתכוין כלל לתקן כלי, אלא לפתוח הבקבוק, ואין לאסור בזה

ה. בשו"ת דבר יהושע חלק ב' (סימן מה), על פי דברי הרב המגיד הנ"ל. ומכל שכן לפי מה שביארנו שיש על המכסה של הבקבוק תורת כלי, גם בהיותו על פי הבקבוק, שאין כאן משום איסור תיקון כלי כלל. ואמנם טוב להזהר ממדת הסידות לפתוח הבקבוק מערב שבת, כי מהיות טוב אל תקרי רע. אולם במקרה שלא הספיקו לפתוחו מערב שבת, מותר לפתוחו בשבת.